

20,000 Kr. over det af Regeringen selv foreslaaede. — Nu er det ændret derhen, at det skal være en Femtedel af Sygekassernes samlede Medlemsbidrag og desuden et Tilskud af 2 Kr. pr. Medlem. Det bliver 140,000 Kr. for Medlemsbidraget og 260,000 Kr. for Medlemmerne, det er 400,000 Kr., altsaa kommer man der ubetydelig over Kommissionen, nemlig 10,000 Kr. Jeg har allerede haft Beslighed til for flere Aar tilbage, da vi først behandlede Sagen her, nemlig i Samlingen 1888, at udtale mig for, at man skulde vende tilbage til Medlemsbidraget, idet det er det mest gunstige for de Kasser, der ere daarlighst stillede, det vil sige, hvor Medlemmerne have den mindste Fortjeneste, og det er jo Landkasserne. Det er jo statistisk oplyst, at Medlemmerne der give ca. 4 Kr. aarlig, i Købstæderne mellem 6 og 8 Kr., i København 12 Kr., men det er jo ogsaa bekendt, at Fortjenesten for Medlemmerne er større baade i København og Købstæderne, altsaa det vil være i Førvær af dem, der have mindst Raad til at betale, det, at man bliver ved Tilskuddet pr. Medlem. Folketinget har været noget imødekommende, og Landstinget gif allerede noget ind paa den Tankegang, idet man lattede Halvdelen i Forhold til Medlemsbidraget og $1\frac{1}{2}$ Kr. som Tilskud pr. Medlem. Folketinget har gjort lidt mere, idet det har sat $\frac{1}{6}$ i Stedet for $\frac{1}{4}$ og 2 Kr. i Stedet for $1\frac{1}{2}$ Kr. Jeg giver denne Fordeling min Tilslutning, og nogen principiel Betydning ville vistnok de Herrer erkende, det ikke har. — Men der er ganske vist en Hovedforskel tilbage, at efter Forslaget, som det forelaa i det andet Ting, og som det blev forelagt af Regeringen, skulde Halvdelen udredes af Kommunerne, dog mod, at denne Halvdel skulde afløses af en Brændevinsstat, naar en saadan vedtoges. Man har imidlertid fra alle Sider været enig om, at det ikke gif an at lægge mere over paa Kommunerne, og det skal jeg erkende for at være rigtigt, idet Kommunerne jo for Tiden leve, om jeg saa maa sige, under en Overgang med Henhyn til Alderdomsforsørgelsen; de have faaet Byrder af den uden at faa Vættelserne. Det var jo ganske vist noget, vi vare paa det rene med; da vi sidst forhandlede derom, at Overgangen maatte vilde lægge en forøget Byrde over paa Kommunerne; og det gaar derfor ikke for Tiden an at lægge mere over paa dem. Brændevinsstaten har man været enig om at lade falde, og det vel med Rette. Nu er altsaa Spørgsmaalet, om man mener, at Statskassen kan taale den Byrde af 400,000 Kr. Efter min Mening er der ikke noget i Vejen derfor, især naar man kommer til det Resultat, som man forhaabentlig maa

vente i en ikke altsaa fjern Fremtid, at der ikke bruges andre Penge end dem, som samtlige Lovgivningsfaktorer enes om, og især om vi paa flere Omraader kunde komme til en større Sparommelighed med Statskassens Midler. Jeg har haft Beslighed til atter og atter at fremhæve under Forhandlingen om forskellige Sager, at der, navnlig paa Bygningsvæsenets Omraade, er vist en Flothed, som grænser til Udselighed. Naar vi imidlertid komme ind paa en mere fornuftig Statshusholdning paa dette og flere Omraader, saa stonner jeg ikke rettere, end at der intet er i Vejen for, at Statskassen kan udrede de 400,000 Kr., som der her er Tale om. Jeg er naturligvis ikke blind for, at dette Tilskud vil vokse; men jeg antager dog, at Medlemsantallet, der jo anslaaes til 130,000, ikke vil vokse saa stærkt, som visse ærede Medlemmer synes at mene; thi jeg antager, at København og Købstæderne ere saa nogenlunde færdige, da Sygekasserne her ere en gammel Institution, idet de ere en Fortjættelse af de gamle Landkasser. Paa Sjælland ere Sygekasserne ogsaa meget udbredte paa nogle Egne, saa Tilvæksten der vist ogsaa i alt væsentligt er færdig — det vil sige, der kunde maaste nok være flere, som trænge til at komme med ind i denne Institution; men man kan ikke saa fat i dem, idet det er som med Alderdomsforsørgelsen: Naar Folk selv skulle bidrage dertil, saa maa de daarlighst stillede være udelukkede. Saa bliver tilbage de vestjydske Amter og de norrøjdtske, hvor jo Sygekasseinstitutionen er overoidentlig lidt udbredt; der vil vel nok efterhaanden komme en Del, men jeg tror ikke, at man skal regne med, at der kan komme Tal som 800,000; som maaste enkelte Medlemmer tro; til saadanne Tal vil man kun kunne komme, naar Keul og Krat tages med; men jeg anser et saadant Tal for at være umuligt her i Landet. Naar Medlemsantallet naar til meget lidt over 200,000, saa tror jeg, at vi allerede ere naaede vidt. Jeg haaber altsaa, at man paa en eller anden Maade skal komme over den Uoverensstemmelse, her er angaaende Tilskuddet. Man er jo heller ikke enig om, hvor stort det vil blive; man vil heller ikke, at Kommunerne skulle udrede det, og Brændevinsstaten mener man heller ikke, det er passende at faa ind her, og det forekommer ogsaa mig, at det vilde være et for stort Apparat at sætte ind her, og paa urette Sted.

Saa er der tilbage § 11 tillige med navnlig §§ 17—19. Slutningsstykket i § 11 udtalte den sidste ærede Taler sig meget bestemt imod, at navnlig Kommunekasserne skulle, efter derom fremsat Begæ-